

indrømmede i denne Tale, at det Svar, han havde givet os den foregaaende Dag i sine forskellige korte Replikker, var et skarpt Svar; men den højtærede Konseilspræsident gjorde gældende, at han havde Ret til at give dette skarpe Svar; det var en berettiget Retorsion fra hans Side overfor Angreb, han fra vor Side havde været Genstand for. Det eneste Grundlag, den højtærede Konseilspræsident paa det Tidspunkt havde til en Retorsion, var den Tale, som i Forvejen var bleven holdt af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted). Denne Tale er nu i Dag bleven kommenteret af det ærede Medlem selv, og jeg mener, at det netop gennem denne Kommentering er yderligere godtgjort, at den Tale ikke afgiver noget som helst reelt Grundlag for en Retorsion af den Art, den højtærede Konseilspræsident anvendte overfor os. Men jeg vil tilføje, at selv om nu den højtærede Konseilspræsident havde anset sig for berettiget til at forme sit Svar som en Retorsion, saa vilde jeg finde, at denne Retorsion er gaaet ud over alle rimelige Grænser, og det er det, som har saaret os saa dybt.

Ærede Medlemmer ville mindes, paa hvilket Punkt det var, vi bleve saarede gennem den højtærede Konseilspræsidents Replikker. Det var i Spørgsmaalet om vor Stilling til Københavns Landbefæstnings Nedlæggelse. Hvad betød det nu for os, som ved Forsvarslovenes endelige Afgørelse tog den Stilling til Spørgsmaalet om Københavns Landbefæstnings Nedlæggelse, som vi gjorde? Hvad kostede det os, hvad betød det for os, at vi gjorde dette Skridt, at vi bragte dette Offer? Jeg tror, enhver, der overhovedet kan se paa vor Stilling i den Sag med menneskelig Følelse, maa erkende, at der vel neppe nogen Sinde i vort konstitutionelle Liv er blevet krævet eller bragt et saa tungt Offer af et politisk Parti. Hvorledes omtaler den højtærede Konseilspræsident det saa den første Gang, han har Lejlighed til at henvende nogle Ord til os om den Ting fra den Plads, hvorpaa han sidder? Det eneste, den højtærede Konseilspræsident har at sige til os om denne Sag, er, at han driller os med den, driller os med den paa den Maade, at han et Sted omtaler vor Stilling

til den saaledes: „Jeg har ikke et eneste Øjeblik tænkt paa at henvende mig til de Herrer, men de Herrer have været saa elskværdige at henvende sig til mig og forsikre mig om, at de paa det Grundlag, nemlig Nedlæggelse af Københavns Befæstning i 1922 og Indskrænkning af Udgifterne o. s. v., vare villige til at støtte et Ministerium, naar jeg dannede det“, og et andet Sted: „Det blev dannet uden Hensyn til de Herrers Støtte, men ganske vist blev det mig meddelt, at de Herrer vare villige til at nedlægge Københavns Landbefæstning i 1922, og det stoler jeg ogsaa paa, at de ville gøre“. Dette, at den højtærede Konseilspræsident kan have Hjerte til, første Gang han om dette Punkt har noget at henvende sig til os om, at gøre det i Form af et Drilleri, saarer os paa det Punkt, hvor vi i Forvejen ere saarede saa dybt. Det er noget, vi fornuftigvis ikke taale, at Spot føjes til Skade paa dette Punkt. Vi se deri en Frivolitet fra den højtærede Konseilspræsidents Side, som vi ganske vist ikke ere uforberedte paa at møde fra den Side, men som vi ikke taale at møde paa dette Punkt. Derfor er det, vi i vort Forslag til Dagsorden have stillet os saaledes overfor den højtærede Konseilspræsident, som vi have gjort.

Med Hensyn til denne Dagsorden er det fremdeles vort Ønske nøje at holde os til vor egen Dagsorden i vor egen Affattelse. Den er nemlig et fuldstændigt nøjagtigt Udtryk for vor Stilling. Vi have ikke rettet vort Angreb mod den samlede Regering, idet vi ere af den Opfattelse, at det vil være ganske nødvendigt for Forsvarssagens videre Udvikling her i Danmark, at der finder et fortsat loyalt Samarbejde Sted mellem alle forsvarsvenlige Grupper, og det er kun disse, som have deres Udtryk i det nuværende Ministerium. Men det, vi have ønsket at udtale, er dette, at den højtærede Konseilspræsident efter sin Optræden mod os forleden synes at staa som en absolut Hindring for, at dette Samarbejde i Fremtiden kan komme i Stand. Derfor have vi ønsket at sige, at vi gerne saa denne Hindring ryddet af Vejen saa snart som muligt, og derfor har vor Dagsorden været rettet mod ham alene og ikke mod den samlede Regering, som repræsenterer disse forsvarsvenlige Grupper.